Ч. 98. Четвер 16 (3) мая 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незанечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вибори до Ради державної.

Минув ще лиш перший день вибору послів до Ради державної і не знати ще докладно навіть у нас в Галичиниї, який був вислід а всеж-таки вже з того, що знає ся, можна припускати, що нові вибори зроблять велику несподіванку. Найважнійшою характеристикою теперішних виборів буде здаєсь то, що в новій палаті послів засядуть дві сильні партиї, котрі доси мали там лиш немногих репрезентантів а то: партия социяльно-демократична і християньско-социяльна, котрої головним проводирем і представителем єсть віденьский бурмістр др. Люеґер. В слідуючім подаємо звістний доси вислід виборів насамперед загально в телеґрамі з Відня а відтак після поодиноких країв.

Відень 15 мая. До 8 год. рано знаних було 300 вислідів виборів; в тім потреба 127 тіснійших виборів. Остаточних виборів було 173. Вибрано:

51 социял-демократів (Адлєр, Райман, Елленбоґен, Шумаєр); 41 християньских социялів (Люеґер вибраний два рази); 6 німецких поступовців (Лєхер, Ґрос, д'Ельверт); 4 німецкі народовці (людовці, міністер Праде, Сільвестер, Доберніґ); 24 католицке центрум (бар. Морзей); 3 Молодочехи (міністер Пацак); 3 Старочехи (був. віцепрез. палати Жачек); 1 ческий народ. социяліст (Фресль); 3 ческих аґраріїв; 7 німецких аґраріїв (був. віцепрез. палати Кайзер); 3 вільних всенімців; 5 Русинів (Василько); 1 Румун; 5 Італіянців; 8 словіньских людовців; 1 народ. поступовця Словінця; 1 Хорвата; 3 клерикальних Чехів; 1 безпартийного (ґр. Беллеґард); 1 німецк. вольнодумця; 1 польского католика; 1 німецк. радикала.

Галичиниа.

Після депеш, які наспіли до Львова до 7 год. рано вислід виборів представляє ся як слідує (тут подаємо насамперед ті округи де виступали рускі кандидати):

Округ виборчий ч. 48. (Нов. і Стар. Санч, Грибів, Тяжковичі, Мушина): До год. 12·30 по півночи знаний вислід в 35 на 37 місць вибору. Голосуючих 21.508. Одержали голосів: Тома Ціонґло (людовець) 4916, Ів. Поточек (Rada narod., центрум людове) 4503, Станисл. Поточек 4621, о. Гавриїл Гнатишак (старорусс.) 4584, Вінк. Сьмяловский 1109, Вінк. Мияк (людов.) 1075, Власій Беднарчик 173.

Округ ч. 49. (Горлиці, Біч, Ясло). Місць голосованя 45, до півночи знаний вислід із 15. Голосувало 7972. Яков Мадей (людов.) 1564, Генр. Ґроблєвский 54, Андрій Цісляк (старорусс.) 306; розстрілених голосів 3.

Округ ч. 50. (Коросно, Стрижів, Фриштак, Жмигород). Місць голосов. 41, брак вісти до 4 год. рано з 1 місця. Голосувало 17.532. Одержали голосів: Ів. Стапіньский (людов.) 8280; Пав. Навроцкий (центр.) 4454, о. Сілецкий (старорусс.) 1863, Ів. Гарнек 2043.

Округ ч. 51. (Сянік, Римавів, Буківско, Дукля, Лісько, Устрики дільні). Місць голос. 48, брак висліду голосованя до 4 год. рано з 4 місць. Голосувало 24.288. Вартолом. Фідлєр (народ. демокр.) 7.303, Ів. Стапіньский (людов.) 3.404, Володимир Курилович (старорусс.) 13.420.

Буківско. З причини подій підчас голосованя перервано вибори і відрочено до нині. Нині відбудуть ся вибори при асистенциї войска.

Округ ч. 56. (Печеніжин, Коломия, Гвоздець, Заболотів, Косів, Кути, Жабє). До 4 год. рано знаний слідуючий вислід. Голосувало 37.059. Одержало голосів: др. Кирило Трильовский (Русин) 22.270, о. Тит Войнаровский (Русин) 5598, др. Володимір Дудикевич (старорусс) 3985, Стефан Мойса (Rada narod.) 4080, Вайсґляс 984.

Округ ч. 63. (Золочів, Камінка струм., Бусько, Перемишляни, Олесько). Місць голос. 78; брак висліду голосов. до 4 год. з 22 місць. Голосувало 26.444. Одержало голосів: Казимир

---

2)

На селї.

(З російского — А. Чехова).

(Дальше).

Мария так бояла ся Кіряка, що коли він лишав ся з нею, то она тремтіла зі страху і кождий раз коло него діставала болю голови, бо від него було страшно чути горівку та тютюн. А Текля на питане, чи не сумно їй без чоловіка, відповідала з досадою:

— До біса з ним!

Поговорили та затихли... Було холодно, а коло шопи кричав на ціле горло когут і не давав спати. Коли вже синяве ранне сьвітло пробивало ся всіми щелинами, Текля тихо встала та вийшла, а потім було чути, як она побігла кудись, тупочучи босими ногами.

II.

Ольга пішла до церкви і взяла з собою Марию. Коли сходили стежкою на луг, обидвом було весело. Ользї подобав ся простір, а Мария відчувала в братовій близьку, рідну людину. Саме сходило сонце. Понад лукою уносив ся сонний яструб, ріка була похмура, декуди тягнув ся ще туман, але по другім боці на горі вже протягнула ся полоса сьвітла, церква сияла і в паньскім саді несамовито кричали гайворони.

— Зі старим можна би ще витримати, — розказувала Мария — але баба злюща, все бє ся. Свого хліба стало до мясниці, муку купуємо в коршмі, але она сердить ся; богато, каже, їсьте.

— О, о, моя ластівонько! Терпи тай вже. Сказано: „прийдіте всї труждаючії і обремененії".

Ольга говорила поважно, співучо і хід був у неї як у богомолки, що ходить по відпустах, скорий і неспокійний. Она читала щодень евангеліє, читала голосно, по дяківски і богато не розуміла, але сьвяті слова зворушували еї до сліз, а такі слова, як „аще" і „дондеже" она вимовляла з солодким битєм серця. Она вірила в Бога, в Матір Божу, в угодників, вірила, що не можна нікого на сьвіті кривдити, анї простих людий, анї Німців, анї Жидів, і що горе навіть тим, хто не жалує зьвірять; вірила, що так написано в сьвятих книгах, длятого коли вимовляла слова з евангелія, навіть незрозумілі, то лице у неї ставало ясне, лагідне і ласкаве.

— Ти звідки родом? — спитала Мария.

— З Володимира. Але мене взяли давно до Москви, як було мені вісім рочків.

Прийшли до ріки. На другім боці стояла над самою водою якась баба і роздягалась.

— Се наша Текля — спізнала Мария.

Текля, чорноброва, з розпущеним волосєм, молода ще і сильна, як дівчина, кинула ся з берега і затупотіла по воді ногами, а филі пішли від неї на всї боки.

Через ріку була положена кладка з кругляків, а під нею, в чистій прозорій воді, пливали хмари широколобих головачів. На зелених корчах, що заглядали в воду, миготіла роса. Повіяло теплом, стало весело. Що за гарний ранок! І що за гарне житє було би на сім сьвіті, коби не нужда, страшна, безконечна нужда, що від неї нікуди не сховаєш ся! Лише глянули на село і все вчерашне згадалось живо, і чари щастя, які привиджувались довкола, щезли в одній хвили.

Прийшли до церкви. Мария станула при вході і не сьміла йти дальше. І сісти не сьміла, хотяй служба божа зачала ся аж перед девятою годиною. Так і стояла цілий час.

Коли читали евангелие, нарід нараз заворушив ся, роблячи дорогу родинї дідича. Прийшло двоє дівчат в білих сукнях, в ширококрисих капелюхах, а з ними грубий, рожевий хлопець в маринарскім костюмі. Їх поява зворушила Ольгу. Она відразу погадала собі, що се порядні, осьвічені і гарні люди. Однак Мария глядїла на них з під лоба, похмуро й сумно, начеб увійшли не люди, а чудовища, що могли-б роздавити еї, коли-б она не уступила ся.

І коли дияков проголошував щонебудь своїм голосом, то їй все причував ся крик: „Ма-ри-на!"

III.

В селї довідались про приїзд гостий і по відправі зібралось в хатї богато народу. Прийшли і Леоничеві, і Матвїєві, і Ілїчеві довідатись про своїх свояків, що служили в Москві. Всїх жуківских дітий, що були письменні, відвозили до Москви і віддавали там лише на льокаїв та кельнерів (підчас коли з села по там-

Обертиньский (Rada narod.) 9588, др. Глїбовицкий (старорусс.) 9229, о. Зельский (Русин) 6125.

Округ ч. 67. (Ярослав, Радимно, Сїнява, Порохник, Любачів, Чесанів). Місць голосов. 81; брак висліду голосованя до 4 год. рано з 6 місць. Голосувало 29.154. Одержали голосів: др. Волод. Козловский (Rada narod.) 7728, др. Стахура (Русин) 6925, др. Ів. Гриневецкий (старорусс.) 4728, Казимир Ямполер-Ямпольский (людов.) 3803, Андрій Вільк 3694, Лихач 394, Собій 257, прочі голоси розстрілені.

Округ ч. 68. (Козова, Тернопіль, Збараж, Нове Село). До год. 12·30 по півночи знаний слідуючий вислід: Голосувало 18.181. Одержали голосів: Яцко Остапчук (Русин, социял.) 6366, проф. Ів. Заморский (Rada narod.) 5382, др. Сидір Голубович (Русин) 5024, Стеф. Кульматицкий (старорусс.) 1350.

Округ ч. 69. (Теребовля, Микулинцї, Буданів, Чортків). Місць голосов. 63; до год. 4 рано брак вісти з 3 місць. Голосувало 29.703. Одержали голосів: др. Александер Колесса (Русин) 18.888, Іван Соха 5.792, др. Арт. Малєр (сіоніст) 2.780, Кар. Вейвода 1.845, о. Діонизий Білиньский (старорусс.) 564, Василь Гладиш 234.

Округ ч. 70 (Скалат, Підволочиска, Грималів, Гусятин, Копичинцї). До год. 12·30 знаний такий вислід: Голосувало 15.301. Одержали голосів Михайло Петрицкий (Русин) 7366, Евст. Заґурский (Rada Nar.) 5089, Теодор Ґісовский (старорусс.) 1591, др. Бравн (сіоніст) 704 і Тома Криворучка (людов.) 575.

Нинї в полудне наспіли дальше слідуючі вісти:

Округ ч. 51. Голосувало 26.527 Курилович (старорусс.) 14.870, Фідлєр (Поляк, народ. демократ) 7992. Оба вибрані. Стапіньский 3.601.

Округ ч. 53. Голосувало 31.476. Послом більшости вибраний о. Онишкевич (Русин), одержав 17.774 голосів. Межи польским народ. демократом Сурувкою 6949 голосів, а людовцем Млечком 3918 тїснїйший вибір. Антоневич (старорусс.) 1944.

Округ ч. 55. Голосувало 44.802. Др. Трильовский 14.627, Ціпсер (Rada narod.) 11.366, Романчук 10,212, Дудикевич 8214. Відбуде ся новий вибір.

Округ ч. 56. Голосувало 37.059. Др. Трильовский 22.270 голосів вибраний послом більшости. Межи о. Войнаровским а Мойсою Росохацким тїснїйший вибір. Дудикевич (старорусс.) 3985.

Округ ч. 67. Відбуде ся новий вибір.

Округ ч. 68. Голосувало 29.318. Остапчук (Русин социял.) 11.576, Заморский (Поляк, народ. демокр.) 9448, др. Голубович (Русин) 5834, Кульматицкий (старорусс.) 2.264. Відбуде ся новий вибір.

Округ ч. 69. Голосувало 30.008. Др. Колесса 19.167 вибраний послом більшости. Межи народ. демокр. Сохою 5796 а сіоністом Малєром 2712 тїснїйший вибір. Воєвода 1855.

Округ ч. 70. Голосувало 30.181. Петрицкий 17.108, Евст. Заґурский 8524. Оба вибрані послами. Ґісовский (старорусс.) 2219.

Буковина.

Заставна. Голосувало 8575. Вибраний Антін Лукасевич (Русин).

Путилів-Селетин-Вижниця. Голосувало 7423. Вибраний Николай Василько (Русин) 6938.

Вісти полїтичні.

З Росиї. — Автономія Ірляндиї. — Положенє Анґлїйців в Індиї.

Минувшого понедїлкового дня дожидано в цїлій Росиї в сильнім напруженю нервів. Цїлі сьвяточні ферії росийска праса всїх відтїнків і полїтичних таборів приготовлювала загал до прикрих подій з президентом думи, вказуючи навіть на можливе розвязанє єї. Мимо того всї ворожби, дожиданий грім, не ударив. Ґоловин, як доси, сидить на президияльнім кріслї, а цїле понедїлкове засїданє думи — о скілько, очивидно, представили єго телеґрами вірно, то один доказ більше полїтичної незрілости росийского парляменту. Після депеші Петербурскої телеґрафічної аґенциї, дума радила в понедїлок над інтерпеляциєю посла Маклакова о надужитю, якого допустив ся московский ґенерал-ґубернатор Гершельман, котрий зніс в однім случаю засуд полевого суду, бо ним засуджувано обжалованих на примусові роботи, а натомість велїв перевести новий суд, котрий засудив їх на кару смерти. Мінїстер війни оправдував поступок Гершельмана тим, що перший суд полевий не був по мисли права спосібний до виданя нового засуду і що правительство похвалює поведенє Гершельмана. По тім розпочала ся довга і пристрастна дискусия, в котрій всї бесїдники остро виступали против правительства, але конець був такий, що дума ухвалила перейти до порядку дневного над справою надужитя власти зі сторони Гершельмана. По тій заяві ухвалила дума відкинути внесеня на осудженє полїтичних злочинів.

Теперішний лїберальний кабінет анґлїйский, обнявши в снадщинї Ґледстоньску полїтику, мав в своїй виборчій проґрамі наданє самоуправи Ірляндиї. По роцї урядованя кабінет значно відступив від сего наміру. Якраз тепер мінїстер для ірляндских справ, Бірель предложив палатї послів проєкт адмінїстративної реформи на Зеленім Острові. Мінїстер з гори заявив, що правительству анї снить ся відокремлюванє Ірляндиї. Законодатного сойму і власного мінїстерства Ірляндия не одержить, бо то може бути небезпечне для цїлости королївства. Войсковий заряд заявив, що таке відокремленє Ірляндиї ослабило би оборонну силу держави. Однако з другої сторони доконче треба покликати населенє до участи в адмінїстративнім зарядї краю, бо дїйстність доказує ясно, що виключно урядничий заряд не виконує своєї задачі. По такій промові Бірель предложив свій проєкт. Ірляндия одержить окрему раду адмінїстративну, зложену з 82 ох вибираних і 24-ех королем покликуваних членів, котрих мандати тревають три роки. Ірляндска рада адмінїстративна буде мати право вказувати краєвому правительству Ірляндиї, що правительство повинно зробити в области краєвого господарства. Адмінїстративна рада не буде могла ухвалювати податків, також ухвалюванє не буде належати до неї. Ті права полишаєть ся виключно при льондоньскім парляментї, до котрого, як і доси, будуть входити ірляндскі посли. Адмінїстративна рада буде ставити та-

---

тій сторонї віддавали лише до пекарнї), і так велось давно ще за панщини, коли то якийсь Лука Іванич, жуківский селянин, служачи буфетчиком в однім московскім клюбі, приймав до себе на службу лише своїх земляків, а ті прийшовши до сили, стягали своїх кревняків і уміщали їх в гостинницях та реставрациях. І від того часу село Жуково вже не називалось инакше у сусїдних людий, як Хамска або Холуївка. Миколу відвезли до Москви, коли єму було одинайцять літ, а віддавав єго на службу Іван Макарич, з родини Матвїічових що служив тоді за камердинера в городї „Ермітаж".

Бабусї і молодицї дивились на ноги Миколи, взуті в берлячї, і на єго блїде лице, та говорили журливо:

— Не заробляти вже тобі, Миколо, не заробляти! Де вже!...

І всї голубили Сашу. Їй вже минуло десять лїт, але она була малого росту, дуже худа і на вид показувала на сїм лїт, не більше. Межи иншими дівчатами, обгорілими, зле обстриженими, одягненими в довгі облїзлі сорочки, она біленька, з великими темними очима, з червоною застїжкою у волосю, виглядала як забавка, начеб се було зьвірятко, що єго зловили в поли і принесли до хати.

— Она вже й читати знає! — хвалила ся Ольга, дивлячись нїжно на свою доньку. — Почитай, дитинко! — сказала она, добуваючи з клунка евангелия. — Почитай, а православні послухають.

Євангелиє було старе, тяжке, в шкіряній оправі, з замащеними краями і від него запахло так, начеб до хати війшли монахи. Саша підняла брови і стала читати співучим голосом. Присутні слухали із зворушенєм, а коли Саша між иншим прочитала: „і буди тамо, дондеже реку ти", Ольга при слові „дондеже" не втерпіла і заплакала... Дивлячись на неї, захлипила Мария, потім сестра Івана Макарича. Старий закашляв ся і заворушив ся, щоби дати внучцї гостинця, але нічого не найшов і лише махнув рукою. І коли читанє скінчило ся, сусїди розійшли ся по домах, зворушені і дуже вдоволені з Ольги та Сашї.

Задля сьвята родина була цїлий день дома. Стара, котру і єї чоловік і невістки і внуки, всї однаково називали бабкою, брала ся робити все сама. І все лиш турбувалась, щоби хто не з'їв якого куска за богато, щоби старий і невістки не сидїли без роботи. Сердила ся і воркотїла від рана до вечера, а часто підіймала такий крик, що на улици ставали прохожі.

Зі своїм старим поводилась неласкаво, називала єго неробою, то холерою. Се був легкодушний і непевний мужик, і може бути, що як би она не підганяла єго безнастанно, то він цїлком не робив би нічого, а лише сидїв би на печи і балакав. Він довго розповідав синови про якихсь своїх ворогів, жалував ся на кривди, і нудно було єго слухати.

Задля сьвята купили в коршмі оселєдця і зварили юшку з оселєдчаної голови. В полудне всї сїли пити чай та пили єго довго, до поту, і здавало ся, понапухали від чаю, а відтак стали їсти юшку, всї з одної миски. Оселєдця баба сховала.

Вечером випалював гончар на кручі горшки. В долинї співали дївчата, а хтось грав на гармонїйцї. За рікою також горіла одна піч і співали дївчата і здалека сей спів видавав ся досить милим. Зате з коршми долїтав дикий спів пяних селян; кождий співав инакше, а притім лаялись так, що Ольга від часу до часу здрігалась. І взагалї довкола неї гомонїли лиш лайка; єї слухали дїти та дївчата і она їх зовсїм не вражала. Від колиски привикли до неї...

Минула північ, вже погасли печи, а в долинї і в коршмі все ще гуляли. Старий і Кіряк, взявшись за руки, підійшли до шопи, де лежали Ольга і Мария.

— Ма-ри-на! — крикнув пяним голосом Кіряк.

— Лиши єї — просив старий — лиши... Она смирна жінка... гріх єї бити...

Оба постояли хвилю коло шопи і пішли.

— Лю-блю я цьвіти, ой поле-вії! — заспівав нараз старий високим, переразливим тенором. — Люблю по луках збирати...

Потім плюнув, залаяв погано і пішов до хати.

(Дальше буде).

кож резолюциї до правительства в культурних справах. Краєве правительство, зложене з королївских урядників, буде примінювати ся до тих резолюций, однако віцекоролеви полишає ся право vet-a против резолюциї до королївского правительства в Льондонї. Ірляндска адмінїстративна рада одержить що року до розпорядимости з державного скарбу 650 тисячів фунтів штерлїнґів (16,250.000 корон), з чого 300 тисячів мусить обовязково призначувати на публичні роботи, як дороги, мости, реґуляцию рік, поглублене портів, осушуване багон, залїсене пісків, утревалюване берегів і т. д. Решту рада буде могла видавати на цїли духової культури, отже на філянтропійні інституциї, на науку і штуку. До адміністративної ради буде також належати контроля над вісьмома департаментами краєвого заряду. На случай спору справу рішає льондоньский парлямент. Мимо опозициї торисів палата послів приняла той проєкт. Як то само зробить палата льордів, то Ірляндия вже буде мати зарід сойму, з котрого при витревалости і енерґії Ірляндців в дуже короткім часї витворить сойм з повною законодатною властию.

Величезне занепокоєнє будять в Анґлїї вісти з Індиї. В Пенджабі і Бенґалїї вибухла явна ворохобня, розгоріло ся дуже сильно і в Льондонї починають думати, що навертають ся часи з р. 1857, коли цїла Индия підняла ся против анґлїйского ярма. Але ті побоювання не цїлком оправдані, бо Анґлїя находить ся тепер в користнїйшім положеню, як тоді. За 50 лїт мала Анґлїя і час і нагоду придбати собі значну прихильність индийского населеня, а найважнїйше що єї тодішна армія, не могла рівняти ся з нинїшною під проводом такого доброго ґенерала як льорд Кіченер. Може бути що ворохобня потреває ще якийсь час, що навіть ще скріпить ся, однако що не буде мати сили, аби удержати ся, то певна річ. Значінє тої ворохобнї лежить в чім иншім. Той рух не єсть відокремленим. Сьміло можна сказати, що примір побідоносної війни Японії заворушив цїлий Всхід. В полудневім Марокку ярко проявляє стремлене, аби виперти звідтам непрошену опіку европейску. Бурить ся Єгипет против протекторату Анґлїї і як сильна буря лютить ся ворохобня Арабів против Туреччинї в Ємені, бо й Турки для них вже надто европейскі. Першу вість о розрухах принято в Анґлїї з легковаженєм. Однако скорий розвій ворохобнї вилїчив анґлїйске правительство з того — особливо з огляду на лучність тих розрухів в Пенджабі і Бенґалїї з цїлим рухом на Всходї. Анґлїя почала поважно оцїнювати ті події з питомою собі енерґією і холоднокровностию взяла ся до зарядженя лиха і нема сумніву, що бодай на довший час з'уміє завести в Індиї мир і лад.

Новинки.

Львів, дня 15-го мая 1907.

— **Дрібні вісти.** З днем 16 мая заводить ся складницї почтові: в Городищи, повіта бережаньского для тої місцевости і для Слобідки. Складниця буде сполучена за помочию тижднево 6-разового пішого післанця з урядом почтовим в Козлові. — Шинкар Авраам Фанґер ідучи вчера рано ул. Личаківскою до міста, загубив полярес з сумою 200 кор. — До п. Блоцкого, властителя блаватного склепу, мешкаючого при ул. Ґротґера ч. 2 на першім поверсї, влїз через вікно злодій приставивши собі драбину. Зухвалий злодій отворив вікно, поздоймав вазонки з цьвітами і готов вже був брати ся до роботи, коли п. Блоцкий пробудив ся і вискочив з постелї. Злодій втїк тою самою дорогою, котрою прийшов. — Двох скажених псів забрав вчера міский псярник; одного з камениці при ул. Кароля Людвика ч. 39, а другого з фабрики Ляндесбергера на Знесїню. Небезпечність від скажених псів все ще не минула і длятого треба бути осторожним.

— **„Ризниця“ в Самборі** призначила з чистих зисків на минулий рік адмінїстрацийний суму 1.730 К розділити на запомоги по 20 К між найбіднїйші вдови і сироти по сьвященикам усїх трох епархій. Прошеня, стверджені урядом деканальним, належить вносити до дирекциї „Ризниці“ в Самборі по конець мая н. ст. 1907.

— **На загальних зборах „Ставропигійского Інститута“,** які відбули ся дня 12 с. м., вибрано сеніором товариства старшого судового радника Ром. Яминьского, першим містосеніором проф. Сивуляка, а другим містосеніором старшого інжинїра Вен. Мийского. В склад управляючого „совіта“ війшли: др. Н. Антоневич, О. Волиньский, Л. Добряньский, І. Дуткевич, др. В. Івасечко, Т. Коцовский, др. В. Лагола, І. Лїсковацкий, О. Марков, І. Менциньский, І. Пелех і Ф. Свистун. До контрольного комітету вибрані: А. Ничай і Г. Харак.

— **Перша прогулька наколесників львівского „Сокола“** відбуде ся в недїлю 19 с. м. до Страдча, де прогульковці звидять славні підземні печери ще з татарских нападів, а звідтам до Янова, котрого околицею так одушевляють ся туристи. Проґрама уложена в той спосіб, що відділ пань з відповідною асистою вийде в недїлю рано, а відділ мужеский з огляду на раннє бюрове занятє многих членів, вийде по полудни. Хто хотїв би взяти участь в тій прогульцї, а не був би ще членом кружка наколесників, може зголоситись в „Соколї“ ул. Руска ч. 20, що дня вечер між 6 а 8 год., де довідаєсь рівнож про докладну проґраму і про годину виїзду так першого як і другого відділу. О скорі зголошеня, щоби можна поробити відповідно до скількости участників відповідні приготовленя упрашає — *Виділ.*

— **Лїс в огни.** З Татарова доносять: У великодний понедїлок займив ся від искри з льокомотиви поїзду, котрий їхав в напрямі Ворохти, лїс в татарівскім ревірі на просторі одного гектара. Огонь ширив ся швидко і був би наробив величезної шкоди, як би не жандарм, котрий звелїв робітникам перерізати лїнію, вурубавши корчі. Відтак пожар угашено.

— **Убийство з жарту.** В Дебречинї забавляло ся перед кількома днями в одній реставрациї кількох молодих людий, попиваючи вино. Розмова ставала ся з кождою хвилею живійшою, а вино лило ся чим раз обильнїйше. Нараз кандидат адвокатури Кольоман Вай добув револьвер і держачи долоню на півці, вимірив оруже до свого найлїпшого приятеля та спитав: „Ґуставе, щоби ти сказав, як би я тебе так застрілив?“ Ґустав Надь, урядник полициї, розсьміяв ся і кликнув: „Добре, коли маєш відвагу!“ — Що, ти сумніваєш ся о моїй відвазї? — крикнув Кольоман горячо і стрілив. Куля перебила долоню і поцїлила нещасного в саме серце. Надь погиб на місци. Мадярска лїтература втратила в нїм талановитого новелїста.

— **Підозріне золото.** До львівского уряду значкового принесла вчера Ґеня Мандель дрібні кусні золота, ваги півтора кільо, щоби єго вимінити на гроші. Тимчасом в урядї набрали підозріня і Мандльову віддали полициї. На полициї Мандльова казала, що золото набув в дешевий спосіб в Прусах єї зять Медлїнґер. Полиция задержала золото аж до розслїдженя справи.

— **Мабуть вже незаплатить.** Один з львівских каменичників п. А. одержав дня 11 с. м. письменний наказ з маґістрату, щоби безпроволочно казав скинути снїг з даху своєї камениці, бо в противнім случаю заплатить грошеву кару. Видко, що в городі князя Льва все ще не перевели ся пізні Івани.

† **Померли:** о. Іван Маляркевич, парох в Дорожеві, перемискої епархії, радник консисториї з крилошаньскими відзнаками, помер 11 с. м. в 82-ім році житя і 47-ім сьвященьства; — Іван Савчак, укінчений студент прав, помер дня 11 с. м. у Львові в 33-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 15 мая. До 12 год. звістний був вислїд з 367 округів. Потрібних тіснїйших виборів 154; вибраних остаточно послів 213 в тім нїмецких поступових 7, нїмецких людових 5, християньских социялів 56, социял-демократів 56, католицке центрум 26, Молодочехів 3, Старочехів 2, ческих клерикалїв 4, ческих народ. социялїстів 1, ческих аґрариїв 4, нїмецких аґрариїв 8, вільних Всенїмців 3, Русинів 5, Поляків 3, Італїянців 9, Румунів 1, словіньских людовців 14, словін. народ. поступовців 2, Хорватів 2, диких 1, вольнодумних Нїмців 1, нїмецких радикалів 1.

Париж 15 мая. Палата послів приняла порядок дневний, на котрий згодив ся президент мінїстрів Клемансо, а котрий висказує правительству довірє 342 голосами, против 210.

Петербург 15 мая. Дума ухвалила позицию буджету „Канцелярия Думи“ (400.914 рублів). На порядку дневнім четвергового засїданя стане справа аґрарна.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 15-го мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.** — Пшениця 9·40 до 9·60; жито 7·60 до 7·80; овес 9·40 до 9·60; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 9·— до 10·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 10·50 до 11·50; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).